

Αρχιμανδρίτης π. Νήφων Καπογιάννης: Είναι μαζί μας ο Κύριος

/ [Ενορίες](#)

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 18 Δεκεμβρίου (Κυριακή προ των Χριστουγέννων, Βονιφατίου μάρτυρος) στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, κατά τη διάρκεια της οποίας προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Νήφων Καπογιάννης, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει» και μεταδόθηκαν από το κανάλι του προγράμματος στο YouTube.

Αναφερόμενος στην μεγάλη εορτή των Χριστουγέννων, ο π. Νήφων σημείωσε πως ο Προφήτης Ησαΐας προκαταγγέλει την έλευση του Μεσσία, την σάρκωση εκ Παρθένου, του Κυρίου, καταλήγοντας στο όνομα «Εμμανουήλ», που σημαίνει ότι ο Θεός είναι μαζί μας.

Και πράγματι ο Θεός μας ήταν, είναι και θα είναι πάντοτε μαζί μας. Ο Τριαδικός Θεός της αγάπης, που ταυτίζεται με της έννοια της αγάπης, δημιούργησε ολόκληρο τον κόσμο, με μοναδικό κίνητρο, αυτή και μόνο την αγάπη, χωρίς καμία άλλη ανάγκη.

Για να υπάρξει το ανθρώπινο γένος, το οποίο είχε την δυνατότητα να ζήσει μαζί με τον Θεό στην βασιλεία Του, σε κοινωνία αγάπης μαζί Του, και με όλους τους ανθρώπους και τους αγίους αγγέλους.

Έτσι, συνέχισε, έφτιαξε τον άνθρωπο και τον στόλισε με όλα τα δικά Του χαρακτηριστικά, τον έβαλε στον παράδεισο, του δώρισε την ελευθερία, σε τέτοιο βαθμό, ώστε να μπορεί ο άνθρωπος να επιλέξει, αν θέλει να ζήσει μαζί Του ή όχι.

«Ο Θεός, μας τοποθέτησε κοντά Του, μας πήρε ως υιούς Του κατά χάριν, και μας έδωσε την δυνατότητα να γίνουμε όμοιοι με Εκείνον, κατά χάριν Θεοί.

Οι άνθρωποι βέβαια επιλέξαμε λάθος, έγινε κακή χρήση της ελευθερίας. Ο άνθρωπος θέλησε να αυτονομηθεί από τον Θεό, να ζήσει μακριά Του. Επέλεξε την αμαρτία, να αντιστρατευθεί το θέλημα Του.

Και οι συνέπειες ήταν καταστροφικές. Ο άνθρωπος θέλησε να γίνει θεός χωρίς τον Θεό, χάνει τον παράδεισο, την ευκαιρία να είναι μαζί με τον Θεό.»

Παρ' όλα αυτά, όπως τόνισε ο π. Νήφων, ο Κύριος δεν εγκαταλείπει το πλάσμα Του. Και από τη ώρα της εξορίας από τον παράδεισο, ο Θεός δίνει στους πρωτοπλάστους την πρώτη ευχάριστη είδηση, το λεγόμενο «πρωτευαγγέλιο».

Ότι ο Υιός της Παρθένου, θα σώσει το ανθρώπινο γένος και θα το οδηγήσει ξανά στο αρχαίο κάλλος. Από εκείνη τη στιγμή, αρχίζει το σχέδιο της θείας οικονομίας, για να σώσει ο Θεός τον άνθρωπο.

Ο άνθρωπος έζησε για πολύ καιρό μέσα στο σκοτάδι, σκοτισμένος από την αμαρτία, τον διάβολο, την μη επικοινωνία με τον Θεό. Αλλά μέσα του υπήρχε η φλόγα της αναζήτησης Του, να βρεθεί μαζί Του, να ανακαλύψει την αλήθεια. Προσπάθησαν οι άνθρωποι με το μικρό τους το μυαλό, να κατανοήσουν και να ανακαλύψουν, τον αχώρητο Θεό.

Σε αυτήν την περίοδο, ο Θεός προετοιμάζει τους ανθρώπους να δεχτούν την αλήθεια, το φως, το θεανδρικό πρόσωπο του Χριστού, που είναι η ίδια η αλήθεια.

Προετοιμάζει τον περιούσιο λαό Του, τους Ιουδαίους, που ήταν ο μοναδικός λαός, ο οποίος πίστευε στον ένα και αληθινό Θεό.

Προετοιμάζει με τους προφήτες, οι οποίοι δανείζουν το στόμα τους στον Κύριο, και προετοιμάζει το έδαφος για την έλευση του Μεσσία, την σάρκωση του Υιού Του. Οι εθνικοί, προετοιμάζονται από τον Θεό με διαφορετικό τρόπο, με την φιλοσοφία που προβληματίζει, αλλά δεν μπορεί να δώσει απαντήσεις στους ανθρώπους. Θέτει τα ερωτηματικά, για να έρθει ο Κύριος να δώσει το φως Του. Έρχεται έτσι ο σπερματικός λόγος. Ο Θεός δίνει μικρές αλήθειες στους φιλοσόφους, για να προετοιμάσουν το έδαφος.

«Κι έρχεται η στιγμή, που σωματικά, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, εισβάλλει στην ιστορία του ανθρωπίνου γένους και γίνεται άνθρωπος, όμοιος σε όλα, εκτός από την αμαρτία.

Κάνει την μεγαλύτερη ανατροπή, καταδέχεται να νηπιάσει, να γίνει ανάμεσα μας ένα μωρό, που είχε ανάγκη την μητέρα Του. Καταδέχεται την εξορία στην Αίγυπτο, να κάνει υπακοή στην μητέρα Του και τον προστάτη Του Ιωσήφ.»

Θα περίμενε κανείς, προχώρησε τον λόγο του ο π. Νήφων, να ζητάει ο Θεός από τους ανθρώπους θυσίες για τις αμαρτίες τους. Κι εδώ ο Θεός της αγάπης κάνει την μεγάλη ανατροπή και ο ίδιος θυσιάζει τον εαυτό Του για όλη την ανθρωπότητα.

Ο ίδιος ανεβαίνει στον Σταυρό και πάνω σε Αυτόν, ιερουργεί το μυστήριο της αφέσεως των αμαρτιών όλων των ανθρώπων και μας δίνει το Σώμα και το Αίμα Του.

Και είναι τόσο κοντά μας ο Θεός, ώστε αυτό επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι ο Κύριος άλλαξε τον ρου της ιστορίας. Την χώρισε σε δύο μέρη, προ και μετά Χριστόν.

Έρχεται ο Χριστός και όλα αλλάζουν. Πρώτοι οι χριστιανοί δείχνουν μέριμνα για τον πάσχοντα άνθρωπο, πρώτοι κάνουν τις αγάπες, φτιάχνουν τα νοσοκομεία για να βοηθήσουν τους αρρώστους, τα πτωχοκομεία, τα ορφανοτροφεία.

Αν σήμερα, συνέχισε, μιλούμε για ανθρώπινα δικαιώματα κι αν σήμερα η ανθρώπινη ζωή έχει αξία, οφείλεται στον Χριστό, που επηρέασε ακόμα κι αυτούς που δεν τον πίστεψαν.

«Ο Κύριος είναι μαζί μας, γιατί μας αποκαλεί φίλους και αδελφούς Του, γιατί μας υπόσχεται πως όπου είναι δύο ή τρεις μαζεμένοι στο όνομα Του είναι ανάμεσά τους, γιατί υποσχέθηκε πως αυτός που τρώει την σάρκα Του και πίνει το αίμα Του μένει μαζί Του κι Εκείνος μαζί του.

Δίνει θάρρος μέσα στις καρδιές μας, να αντέξουμε και τους πόνους και τους κόπους, τις θλίψεις και τις δοκιμασίες αυτής της ζωής. Να ατενίσουμε τον Σταυρό Του και να γεμίσουμε θάρρος, για να σηκώσουμε τον δικό μας σταυρό.

Είναι μαζί μας ο Κύριος. Το μόνο που απομένει είναι να απαντήσει ο καθένας προσωπικά, αν είναι μαζί Του κι αν θέλει να κατακτήσει τον σκοπό της ζωής, την κατά χάριν θέωση. Αν ακούσει το κάλεσμα της υιοθεσίας και δεχτεί να γίνει δικό Του παιδί, κατά χάριν υιός Του, κατά χάριν θεός.»